

ELS RECULLS DE LLOIXA

**ELS ADVOCATS
I L'INDIÀ**

**RONDALLES DE
L'HORTA D'ALACANT**

ISIDRE BUADES RIPOLL

GUILLERMO

Treballen les il.lustracions, alumnes de cinqué de valenciá del Col.legi Rajoletes.

Els dibuixos publicats són de

GUILLERMO MARTÍNEZ SOLER (Coberta)
ADRIANA ALONSO CANDELA
LAURA GARCÍA GARCÍA
SONIA CUBÍ BARBA
MIQUEL RICO CORTÉS

Text: ISIDRE BUADES RIPOLL

Assesor lingüístic: FRANCESC SALA IVORRA

Un lloc per al joc: FRANCESC SALA IVORRA

Depòsit Legal: A-20-2001:

Imprés en IMPRENTA SAN JUAN

Edita A. C. LLOIXA

Amb la col.laboració de
L'Ajuntament de Sant Joan

Els reculls de Lloixa

La preocupació pels nostres costums, per la llengua i pel present ha estat un fet constant a l'Associació. Ara comencem una nova aventura editorial amb aquests reculls. I comencem amb les Rondalles nostres arreplegades per Isidre Buades Ripoll. Aquesta amb què obrim la col·lecció li la va contar Arturo Garcia i Morant, de professió pouero, als anys quaranta.

Els reculls de rondalles són reculls de paraules i per aquest motiu dediquem uns fulls a jugar amb els mots

BMP Sant Joan d'Alacant

Sig.: I(V) LLO rec/8-9 Valenciano

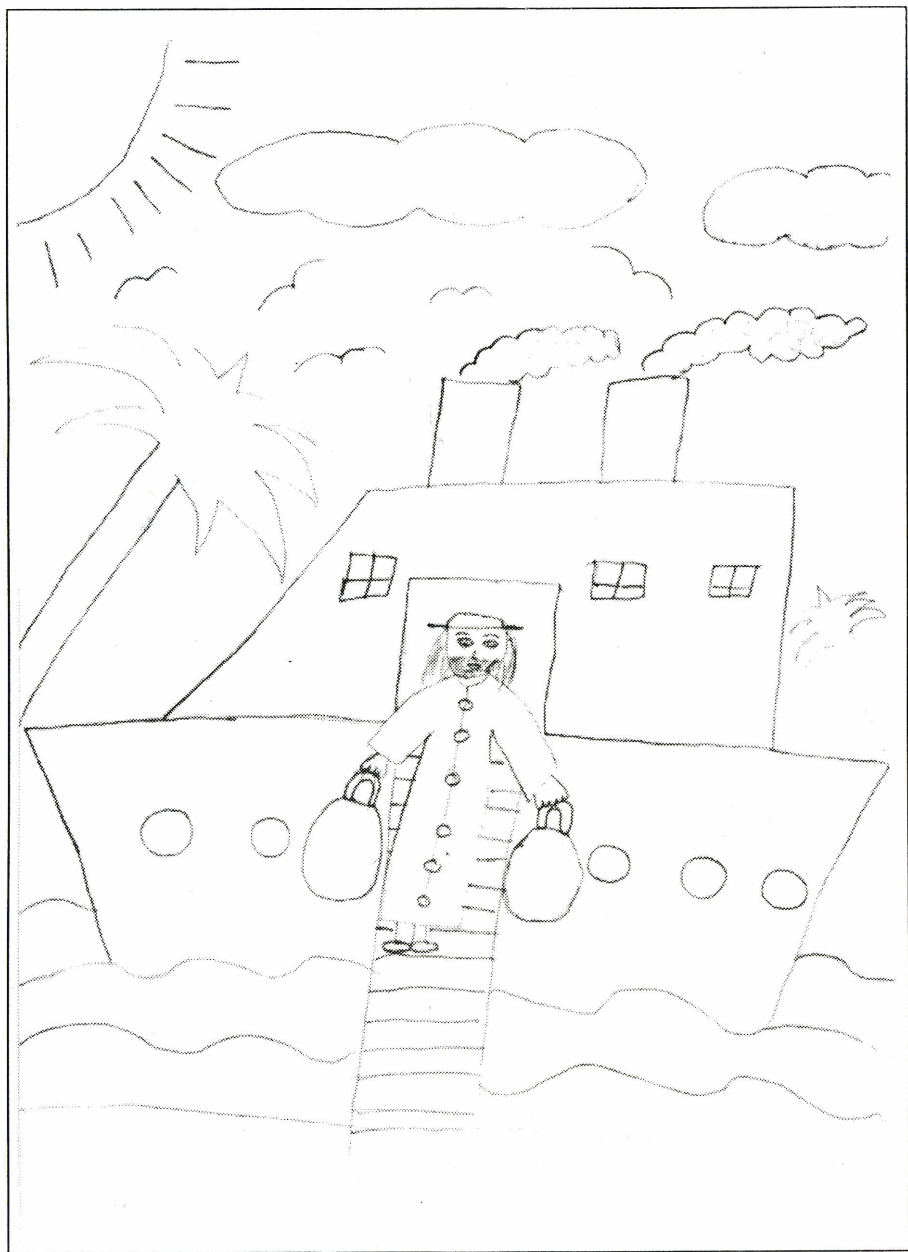
Tit.: Els Advocats i l'Indià

Aut.: Buades Ripoll, Isidro

Cód.: 7006967 Reg.: 25393

R.25.393

LAURA

ELS ADVOCATS I L'INDIÀ

Joan tornava de l'illa de Cuba una vesprada de l'estiu de 1864, amb deu anys més que quan se n'havia anat cap allà, però amb una gran fortuna a la butxaca.

Com home agraït que era, el primer que va fer va ser anar a pagar-li a la ventera els dos ous estrellats que li va fiar per a esmorzar el dia que va embarcar rumb a Amèrica.

La ventera li va fer una gran alegria en veure'l.

Ai el meu amic, el meu bon amic Joan que ja torna de les Mèriques!

I Joan en quatre paraules li va contar com de bé li havia anat i els diners que portava i tants com n'havia guanyat en aquelles terres llunyanes. Però, quatre advocats, que estaven de berenar a una cambra a part que tenia la venta, van oir la conversa, van cridar la ventera i li van dir que per res del món

prenguera un cèntim a aquell home, perquè ells anaven a fer-la rica, ja que tota la fortuna que hi havia portat Joan d'Amèrica anava a ser per a ella; i clar, un poc proud, per a ells. I com els diners tenen gran poder persuasiu per a quasi la totalitat de les persones, la ventera li va dir a Joan que no li cobrava allí però que sí que ho faria al jutjat.

Joan es va quedar bocabadat en sentir-la. Ell que venia tot agrait a pagar-li i, fins i tot, li portava un regal. Els advocats li van dir que aquell assumpte no podia quedar-se així, sinò que havia de pagar rèdits i que al jutjat s'hi veurien; a més a més, encara afegiren, seriosos, que poc li quedaria del seu capital després de pagar-li a la ventera.

Ni cal dir que quan se'n va eixir de la venta anava que no veia el camí. Tants sacrificis que li havia costat enjuntar quatre-cents "duros" de l'ànima! I ara en un tres i no res anava a perdre'ls.

Ai Senyor, que perdició! Ai Senyor, quina desgràcia! Ai Senyor, que roí sort! I anava pel carrer el pobre Joan que no veia tres pams endavant del nas, quan va sentir que el cridaven.

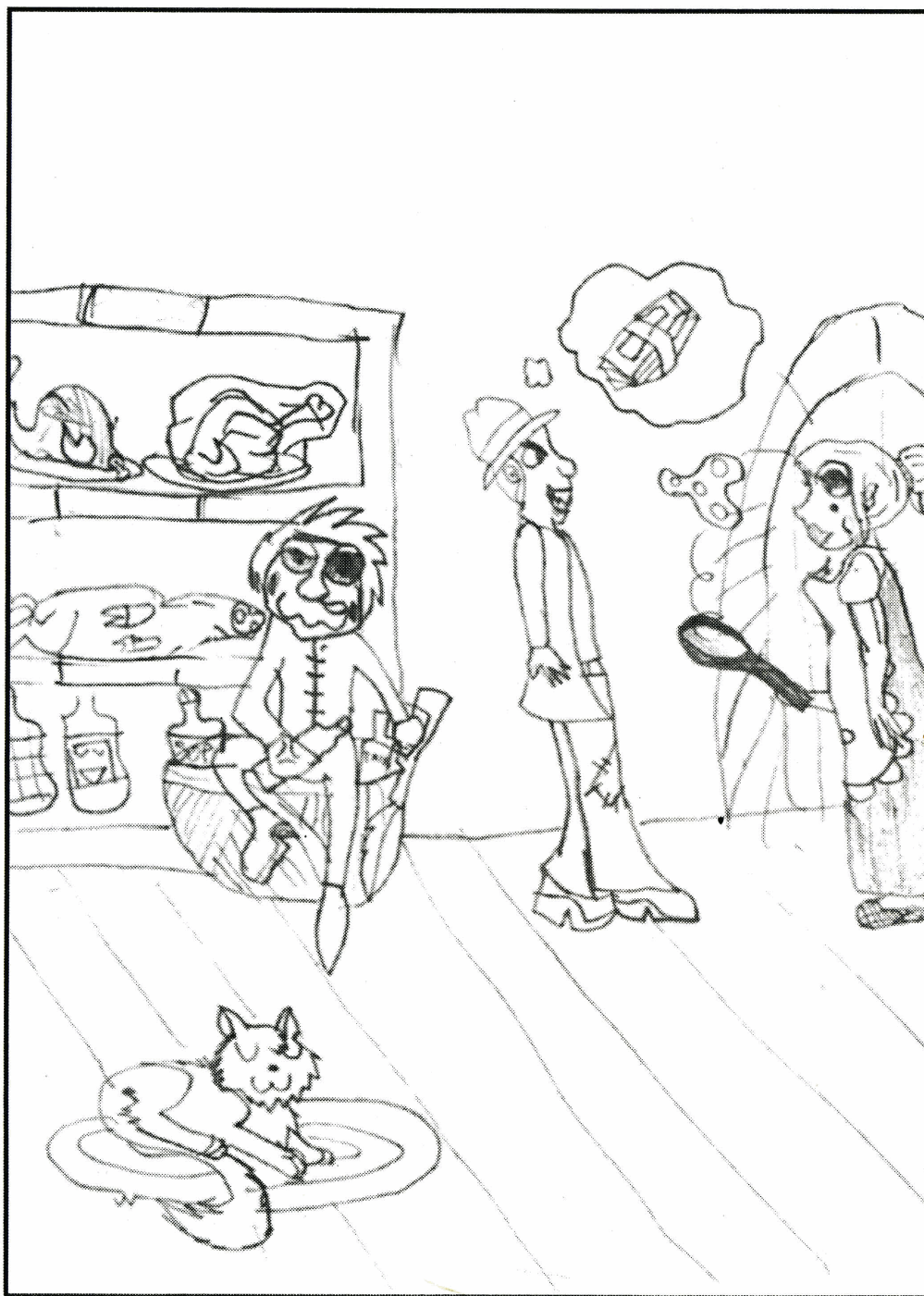
Joan, Joanet! Que alegria de veure't. Però, què et passa, home? Que fas una cara de gos patxó que no hi ha qui et mire.

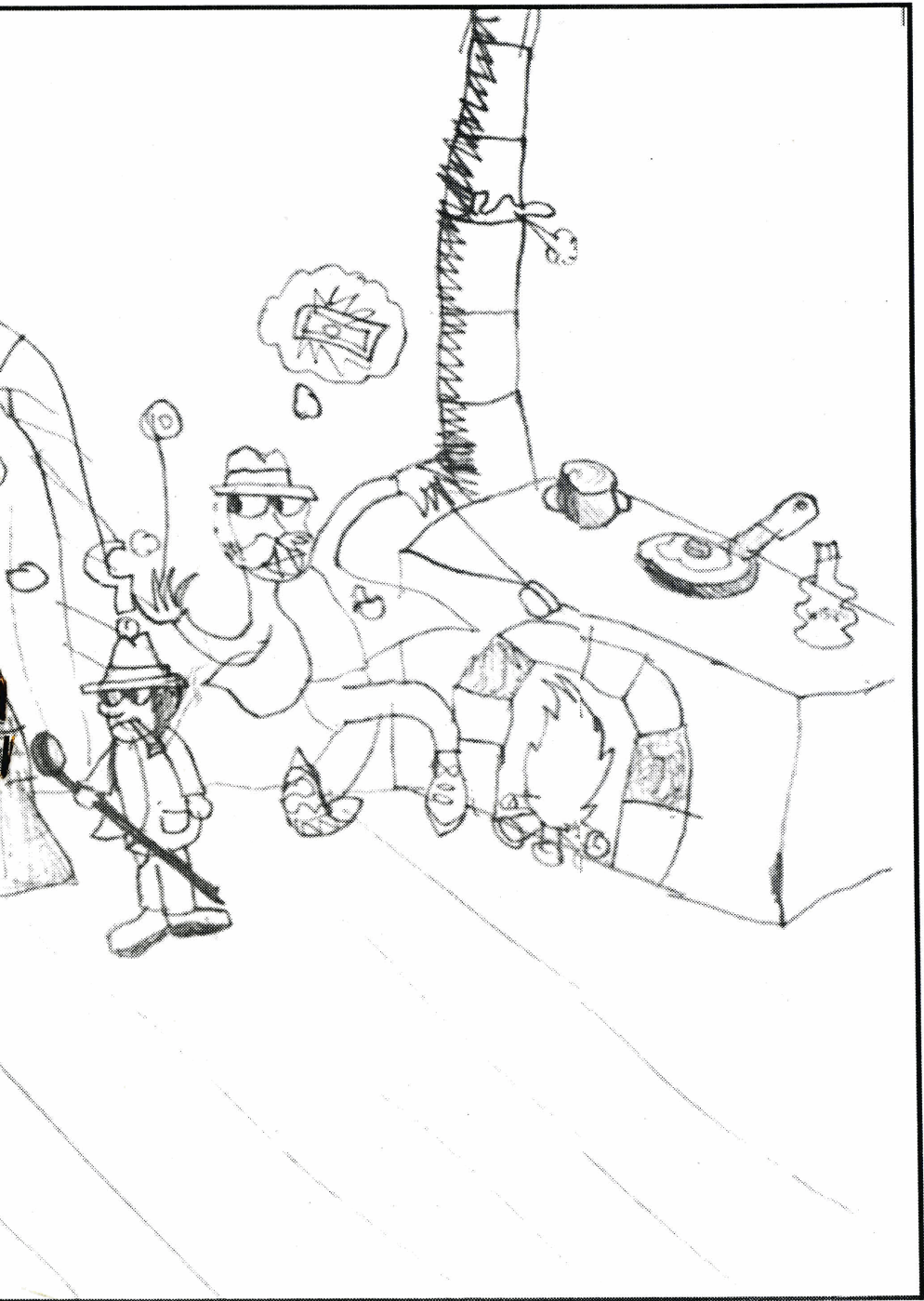

Què m'ha de passar, amic Batiste, què m'ha de passar! I va contar a qui fóra l'amic de la seua infantesa, el bon Batiste Bacora, tot allò que li havia ocorregut a la venta amb la ventera i els advocats.

Ah, els advocats! N'hi ha alguns que són de por; però no t'espantes d'aquest assumpte, que jo això t'ho apanye més fàcil que res. El dia del judici tu dius que tens un testimoni, i allà que vaig jo i deixe eixos lletrats més correguts que una marta.

Va passar el temps i va arribar el dia de la vista; Els advocats deien que havia de pagar-li a la ventera quatre-cents duros pels dos ous estrellats.

Eixos dos ous els haguera pogut posar a lloca i traure la senyora ventera dues gallines. Eixes gallines hi hagueren post més de tres-cents ous que posats a lloca hi hagueren sigut tres-cents, tres mil, trenta mil, bé, un corral de gallines que, deu més deu, per cent, per mil: en total que quatre-cents duros redons, clavats.

I ja quan li tocava declarar al testimoni de Joan, va dir el jutge amb gran solemnitat:

Que passe a declarar el senyor Batiste Bacora però Batiste no estava en la sala i el jutge va haver de repetir la crida.

Que passe a declarar el senyor Batiste Baco...

Aquíestic. I en això que va arribar Batiste tot suorós i fatiguet i va seure al banquet.

No sap vosté senyor Batiste que aquí s'ha de vindre a l'hora que se li mane?

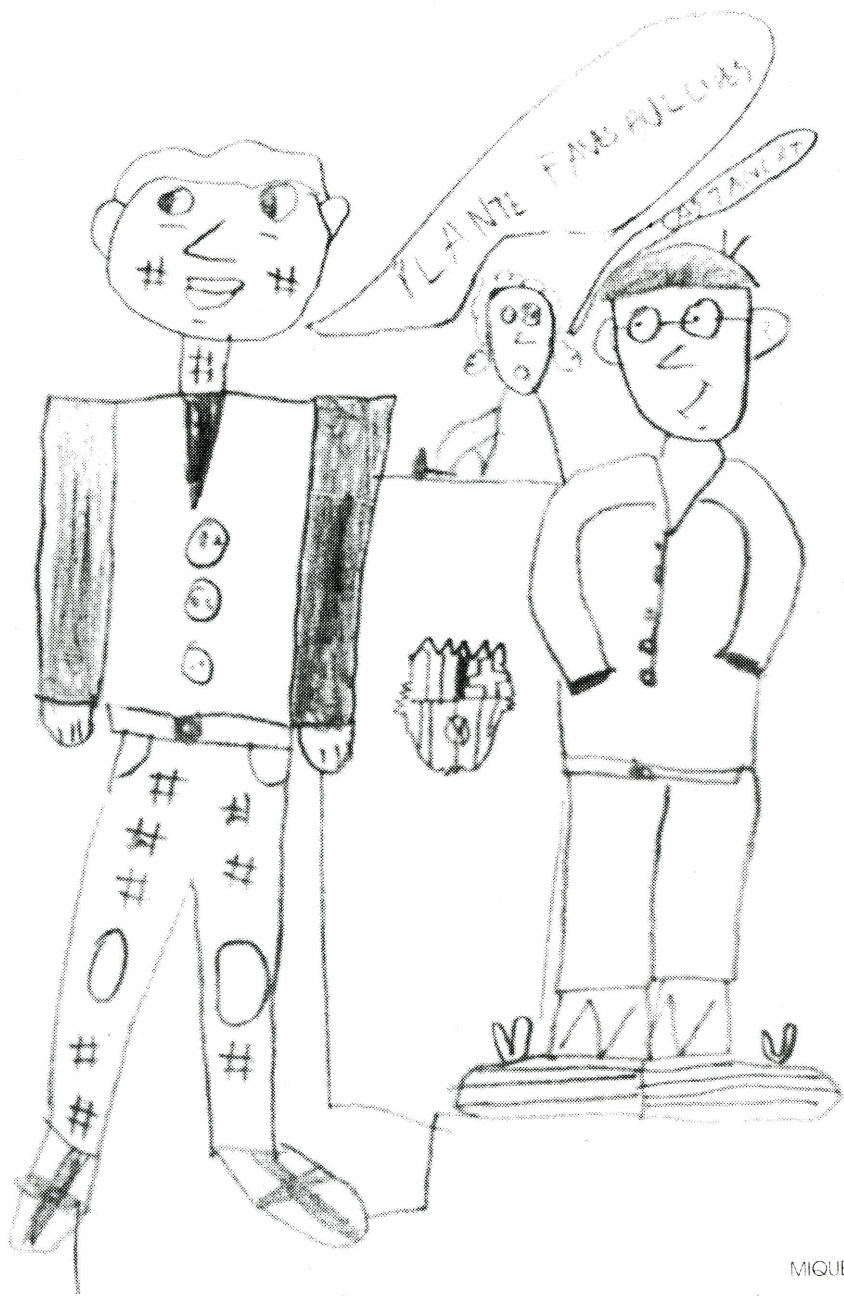
Sí senyor, i vosté dispense, però és que estava acabant de plantar una ereta de faves bullides i se m'ha fet un poquet tard.

Ah, com que faves bullides!-va dir l'advocat- Vosté em pense que és un poc xaramita i més tonto que una rella; és que no comprén que les faves bullides no ixen , ni poden fer fruit? Senyor jutge, aquest home no serveix com a testimoni. No veu el que diu?

Com que no servesc per a testimoni, eh?- va dir tot aplomat Batiste- li he dit el de les faves bullides perquè sabia la seua resposta, senyor lletrat. És que no sap vosté que de la mateixa forma i manera que no poden germinar les faves bullides ni fer fruit, tampoc no serveixen per a lloca els ous estrellats. Hala! com que prenguen el quinze que ben pagats valien aleshores els dos ous, i menys matemàtiques de deu per deu, per cent i per mil, que "tanto" per "tanto" són bacores de canto, i amb un quinze van que es maten, vostés i l'avariciosa de la ventera.

I d'aquesta manera l'amic Batiste Bacora, va salvar Joan que el deixaren, com diuen a Alacant, "més net que l'escala del Cassino". No sap qui té un bon amic, el tresor que té.

MIGUEL

Un lloc per al joc

Passa de la paraula FAVES a la paraula PORTS, canvia una lletra cada vegada.

F A V E S

P O R T S

CREEM NOSALTRES.

El conte parla d'un home que marxà lluny del seu país a treballar. Al llarg dels temps les dones i els homes han hagut de deixar les seues terres per necessitats econòmiques. Et proposem un treball de creació didàctic: busca dades i material gràfic sobre la immigració. Dibuixa o crea una història sobre la immigració.

Què us sembla si fem una exposició al col·legi, a un comerç o a la casa de cultura?

SANT JOAN D'ALACANT

RONDALLES DE L'HORTA D'ALACANT

1. Els advocats i l'india

